1

భక్త కోటికి

యాకోబు వ్రాసిన పత్రిక

అపొస్తలుడును, మహాభక్తుడైన యాకోబు ఈ పత్రికను వ్రాసాడు. క్రీస్తుని రక్షకునిగా అంగీకరించిన ప్రతి వ్యక్తి అవలంభించవలసిన పవిత్రభక్తి జీవితము గూర్చి నిస్సంకోచంగా ఈ పత్రికలో బోధించాడు.క్రియలు లేని విశ్వాసము మృతమని, ప్రతి విశ్వాసి లేఖనానుసారమైన భక్తిని తన జీవితములో కలిగి ఉండవలెనని తెలియజేసాడు. ఈ ప్రతికను క్రీ॥శ॥ 44-49 సం॥ల మధ్యకాలంలో వ్రాసియుండవచ్చును. ఈ పత్రికలోని 108 వచనములు 5 అధ్యాయములుగా విభజింపబడినవి.

యాకోబు వ్రాసిన పత్రిక-అనుక్రమణిక

అధ్యా. వచ	పాఠ్య సారాంశము
1:1-11	అభ్యసనీయమైన అనేక విషయములు
1:12-27	శోధనలో జీవకిరీటం
2:1-13	ధనికులు, దరిద్రులు-పరస్పర పరామర్శ
2:14-26	విశ్వాసము-క్రియలు
3:1-12	నాలుకను స్వాధీన మందుంచుకొనుట
3:13-18	దయ్యముల జ్ఞానము-దైవజ్ఞానము
4:1-10	పక్షములు-జగడములు
4:11-17	ధనవంతుల అతిశయము
5:1-6	దరిద్రుల యెడల ధనవంతుల క్రూరత్వము
5:7-11	సహనమును గూర్చిన హెచ్చరిక
5:11-20	ప్రార్థనా శక్తి

THE EPISTLE OF JAMES
యాకోబు వ్రాసిన పత్రిక

This epistle of James is one of the most instructive writings in the New Testament. Being chiefly directed against particular errors at that time brought in among the Jewish Christians, it does not contain the same full doctrinal statements as the other epistles, but it presents an admirable summary of the practical duties of all believers. The leading truths of Christianity are set forth throughout; and on attentive consideration, it will be found entirely to agree with St. Paul's statements concerning grace and justification, while it abounds with earnest exhortations to the patience of hope and obedience of faith and love, interspersed with warnings, reproofs, and encouragements, according to the characters addressed. The truths laid down are very serious, and necessary to be maintained; and the rules for practice ought to be observed in all times. In Christ there are no dead and sapless branches, faith is not an idle grace; wherever it is, it brings forth fruit in works.

JAMES 1

How to apply to God under troubles, and how to behave in
prosperous and in adverse circumstances. (1-11) James, a servant of
God and of the Lord Jesus Christ, to the twelve tribes which are
scattered abroad, greeting. 2 My brethren, count it all joy when ye fall
into divers temptations; 3 Knowing this, that the trying of your faith
worketh patience. 4 But let patience have her perfect work, that ye
may be perfect and entire, wanting nothing. 5 If any of you lack wisdom,
let him ask of God, that giveth to all men liberally, and upbraideth
not; and it shall be given him. 6 But let him ask in faith, nothing
wavering. For he that wavereth is like a wave of the sea driven with
the wind and tossed. 7 For let not that man think that he shall receive
any thing of the Lord. 8 A double minded man is unstable in all his
ways. 9 Let the brother of low degree rejoice in that he is exalted:
10 But the rich, in that he is made low: because as the flower of the
grass he shall pass away. 11 For the sun is no sooner risen with a
burning heat, but it withereth the grass, and the flower thereof falleth,
and the grace of the fashion of it perisheth: so also shall the rich
man fade away in his ways. 12 Blessed is the man that endureth
temptation: for when he is tried, he shall receive the crown of life,
which the Lord hath promised to them that love him.

1వ అధ్యాయము

అభ్యసనీయమైన అనేక విషయములు

దేవుని యొక్కయు ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు దాసుడైన యాకోబు అన్యదేశముల యందు
చెదిరియున్న పన్నెండు గోత్రముల వారికి శుభమని చెప్పి వ్రాయునది 2 నా సహోదరులారా,
మీ విశ్వాసమునకు కలుగుపరీక్ష ఓర్పును పుట్టించునని యెరిగి, 3 మీరు నానా విధములైన
శోధనలలో పడునప్పుడు, అది మహానందమని ఎంచుకొనుడి. 4 మీరు సంపూర్ణులును,
అనాంగులును, ఏ విషయములోనైనను కొదువలేనివారునై యుండునట్లు ఓర్పు తన క్రియను

2

కొనసాగింపనీయుడి. 5 మీలో ఎవనికైనను జ్ఞానము కొదువగా ఉన్నయెడల అతడు దేవుని
అడుగవలెను, అప్పుడది అతనికి అనుగ్రహింపబడును. ఆయన ఎవరిని గద్దింపక అందరికిని
ధారాళముగ దయచేయువాడు. 6 అయితే అతడు ఏ మాత్రమును సందేహింపక
విశ్వాసముతో అడుగవలెను; సందేహించువాడు గాలిచేత రేపబడి ఎగిరిపడు సముద్ర
తరంగమును పోలియుండును. 7 అట్టి మనుష్యుడు ద్విమనస్కుడై, తన సమస్త
మార్గములయందు అస్థిరుడు, 8 గనుక ప్రభువు వలన తనకేమైనను దొరుకునని తలంచు
కొనరాదు. 9 దీనుడైన సహోదరుడు తనకు కలిగిన ఉన్నతదశయందు అతిశయింప వలెను.
ధనవంతుడైన సహోదరుడు తనకు కలిగిన దీనదశయందు అతిశయింపవలెను. 10
ఏలయనగా, ఇతడు గడ్డిపువ్వువలె గతించిపోవును. 11 సూర్యుడుదయించి, వడగాలి కొట్టి,
గడ్డిని మాడ్చివేయగా దాని పువ్వురాలును, దాని స్వరూప సౌందర్యమును నశించును;
ఆలాగే ధనవంతుడును తన ప్రయత్నములలో వాడిపోవును.

Christianity teaches men to be joyful under troubles: such exercises are sent from God's love; and trials in the way of duty will brighten our graces now, and our crown at last. Let us take care, in times of trial, that patience, and not passion, is set to work in us: whatever is said or done, let patience have the saying and doing of it. When the work of patience is complete, it will furnish all that is necessary for our Christian race and warfare. We should not pray so much for the removal of affliction, as for wisdom to make a right use of it. And who does not want wisdom to guide him under trials, both in regulating his own spirit, and in managing his affairs? Here is something in answer to every discouraging turn of the mind, when we go to God under a sense of our own weakness and folly. If, after all, any should say, This may be the case with some, but I fear I shall not succeed, the promise is, To any that asketh, it shall be given. A mind that has single and prevailing regard to its spiritual and eternal interest, and that keeps steady in its purposes for God, will grow wise by afflictions, will continue fervent in devotion, and rise above trials and oppositions. When our faith and spirits rise and fall with second causes, there will be unsteadiness in our words and actions.

*To look upon all evil as proceeding from ourselves, and all good
from God. (12-18)* Let no man say when he is tempted, I am tempted of
God: for God cannot be tempted with evil, neither tempteth he any
man: *14* But every man is tempted, when he is drawn away of his own
lust, and enticed. *15* Then when lust hath conceived, it bringeth forth
sin: and sin, when it is finished, bringeth forth death. *16* Do not err,
my beloved brethren. *17* Every good gift and every perfect gift is from
above, and cometh down from the Father of lights, with whom is no
variableness, neither shadow of turning. *18* Of his own will begat he
us with the word of truth, that we should be a kind of firstfruits of his
creatures.

శోధనలో జీవకిరీటం

12 శోధన సహించువాడు ధన్యుడు; అతడు శోధనకు నిలిచిన వాడై ప్రభువు తన్ను
ప్రేమించువారికి వాగ్దానము చేసిన జీవకిరీటము పొందును. 13 దేవుడు కీడు విషయమై
శోధింపబడనేరడు; ఆయన ఎవనిని శోధింపడు గనుక ఎవడైనను శోధింపబడినప్పుడు –

నేను దేవుని చేత శోధింపబడుచున్నానని అనకూడదు. 14 ప్రతివాడును తన స్వకీయమైన దురాశ చేత ఈడ్వబడి మరుల కొల్పబడినవాడై శోధింపబడును. 15 దురాశ గర్భము ధరించి పాపమును కనగా, పాపము పరిపక్వమై మరణమును కనును. 16 నా ప్రియ సహోదరులారా, మోసపోకుడి. 17 శ్రేష్ఠమైన ప్రతి ఈవియు సంపూర్ణమైన ప్రతి వరమును, పరసంబంధమైనదై, జ్యోతిర్మయుడగు తండ్రి యొద్ద నుండి వచ్చును; ఆయన యందు ఏ చంచలత్వమైనను గమనాగమనముల వలన కలుగు ఏ ఛాయయైనను లేదు. 18 ఆయన తాను సృష్టించిన వాటిలో మనము ప్రథమ ఫలముగా ఉండునట్లు సత్యవాక్యము వలన మనలను తన సంకల్ప ప్రకారము కనెను.

It is not every man who suffers, that is blessed; but he who with patience and constancy goes through all difficulties in the way of duty. Afflictions cannot make us miserable, if it be not our own fault. The tried Christian shall be a crowned one. The crown of life is promised to all who have the love of God reigning in their hearts. Every soul that truly loves God, shall have its trials in this world fully recompensed in that world above, where love is made perfect. The commands of God, and the dealings of his providence, try men's hearts, and show the dispositions which prevail in them. But nothing sinful in the heart or conduct can be ascribed to God. He is not the author of the dross, though his fiery trial exposes it. Those who lay the blame of sin, either upon their constitution, or upon their condition in the world, or pretend they cannot keep from sinning, wrong God as if he were the author of sin. Afflictions, as sent by God, are designed to draw out our graces, but not our corruptions. The origin of evil and temptation is in our own hearts. Stop the beginnings of sin, or all the evils that follow must be wholly charged upon us.

The duty of watching against a rash temper, and of receiving the word of God with meekness. (19-21) And of living according thereto. (22-25) The difference between vain pretences and real religion. (26,27) Wherefore, my beloved brethren, let every man be swift to hear, slow to speak, slow to wrath: 20 For the wrath of man worketh not the righteousness of God. 21 Wherefore lay apart all filthiness and superfluity of naughtiness, and receive with meekness the engrafted word, which is able to save your souls. 22 But be ye doers of the word, and not hearers only, deceiving your own selves. 23 For if any be a hearer of the word, and not a doer, he is like unto a man beholding his natural face in a glass: 24 For he beholdeth himself, and goeth his way, and straightway forgetteth what manner of man he was. 25 But whoso looketh into the perfect law of liberty, and continueth therein, he being not a forgetful hearer, but a doer of the work, this man shall be blessed in his deed. 26 If any man among you seem to be religious, and bridleth not his tongue, but deceiveth his own heart, this man's religion is vain. 27 Pure religion and undefiled before God and the Father is this, To visit the fatherless and widows in their affliction, and to keep himself unspotted from the world.

19 నా ప్రియ సహోదరులారా, మీరీ సంగతి ఎరుగుదురు గనుక ప్రతి మనుష్యుడు వినుటకు వేగిరపడు వాడును, మాటలాడుటకు నిదానించు వాడును, కోపించుటకు నిదానించువాడునై యుండవలెను. 20 ఎందుకనగా నరుని కోపము దేవుని నీతిని నెరవేర్చదు.

3

21 అందుచేత సమస్త కల్మషమును, విఱ్ఱవీగుచున్న దుష్టత్వమును మాని, లోపల నాటబడి మీ ఆత్మలను రక్షించుటకు శక్తిగల వాక్యమును సాత్వికముతో అంగీకరించుడి. 22 మీరు వినువారు మాత్రమైయుండి మిమ్మును మీరు మోసపుచ్చు కొనకుండ, వాక్యప్రకారము ప్రవర్తించువారునై యుండుడి. 23 ఎవడైనను వాక్యమును వినువాడైయుండి దాని ప్రకారము ప్రవర్తింపని వాడైతే, వాడు అద్దములో తన సహజముఖమును చూచుకొను మనుష్యుని పోలియున్నాడు. 24 వాడు తన్ను చూచుకొని అవతలికి పోయి తానెట్టివాడో వెంటనే మరచిపోవును గదా. 25 అయితే స్వాతంత్ర్యము నిచ్చు సంపూర్ణమైన నియమములో తేరి చూచి నిలుకడగా ఉండు వాడెవడో వాడు విని మరచువాడుకాక, క్రియను చేయువాడైయుండి తన క్రియలో ధన్యుడగును. 26 ఎవడైనను నోటికి కళ్లెము పెట్టుకొనక తన హృదయమును మోసరపచుకొనుచు భక్తిగల వాడనని అనుకొనిన యెడల వాని భక్తి వ్యర్థమే. 27 తండ్రియైన దేవుని యెదుట పవిత్రమును నిష్కళంకమునైన భక్తి ఏదనగా– దిక్కులేని పిల్లలను విధవ రాండ్రను వారి యిబ్బందిలో పరామర్శించుటయు, ఇహలోక మాలిన్యము తన కంటకుండ తన్నుతాను కాపాడుకొనుటయునే.

Instead of blaming God under our trials, let us open our ears and hearts to learn what he teaches by them. And if men would govern their tongues, they must govern their passions. The worst thing we can bring to any dispute, is anger. If we heard a sermon every day of the week, and an angel from heaven were the preacher, yet, if we rested in hearing only, it would never bring us to heaven. Mere hearers are self-deceivers; and self-deceit will be found the worst deceit at last.When men take more pains to seem religious than really to be so, it is a sign their religion is in vain. The not bridling the tongue, readiness to speak of the faults of others, or to lessen their wisdom and piety, are signs of a vain religion. The man who has a slandering tongue, cannot have a truly humble, gracious heart.

JAMES 2

ll professions of faith are vain, if not producing love and justice to others. (1-13) My brethren, have not the faith of our Lord Jesus Christ, the Lord of glory, with respect of persons. 2 For if there come unto your assembly a man with a gold ring, in goodly apparel, and there come in also a poor man in vile raiment; 3 And ye have respect to him that weareth the gay clothing, and say unto him, Sit thou here in a good place; and say to the poor, Stand thou there, or sit here under my footstool: 4 Are ye not then partial in yourselves, and are become judges of evil thoughts? 5 Hearken, my beloved brethren, Hath not God chosen the poor of this world rich in faith, and heirs of the kingdom which he hath promised to them that love him? 6 But ye have despised the poor. Do not rich men oppress you, and draw you before the judgment seats? 7 Do not they blaspheme that worthy name by the which ye are called? 8 If ye fulfil the royal law according to the scripture, Thou shalt love thy neighbour as thyself, ye do well: 9 But if ye have respect to persons, ye commit sin, and are convinced of the law as transgressors. 10 For whosoever shall keep the whole

law, and yet offend in one point, he is guilty of all. 11 For he that said, Do not commit adultery, said also, Do not kill. Now if thou commit no adultery, yet if thou kill, thou art become a transgressor of the law. 12 So speak ye, and so do, as they that shall be judged by the law of liberty. 13 For he shall have judgment without mercy, that hath shewed no mercy; and mercy rejoiceth against judgment.

2వ అధ్యాయము

ధనికులు, దరిద్రులు పరస్పర పరామర్శ

నా సహోదరులారా, మహిమా స్వరూపియగు మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తును గూర్చిన విశ్వాస విషయములో మోమాటముగలవారై యుండకుడి. 2 ఏలాగనగా, బంగారు ఉంగరము పెట్టుకొని ప్రశస్త వస్త్రములు ధరించుకొనిన యొకడు మీ సమాజ మందిరము లోనికి వచ్చినప్పుడు, మురికి బట్టలు కట్టుకొనిన దరిద్రుడును లోపలికి వచ్చిన యెడల, 3 మీరు ప్రశస్త వస్త్రములు ధరించుకొనిన వానిని చూచి సన్మానించి – నీవిక్కడ మంచి స్థలమందు కూర్చుండుమని చెప్పి, ఆ దరిద్రునితో – నీవిక్కడ నిలువుము, లేక ఇక్కడ నా పాదపీఠమునకు దిగువను కూర్చుండు మని చెప్పిన యెడల. 4 మీ మనస్సులలో భేదములు పెట్టుకొని మీరు దురాలోచనతో విమర్శచేసిన వారగుదురు కారా? 5 నా ప్రియ సహోదరులారా, ఆలకించుడి; ఈ లోక విషయములో దరిద్రులైన వారిని విశ్వాసమందు భాగ్యవంతులుగాను, తన్ను ప్రేమించు వారికి తాను వాగ్దానము చేసిన రాజ్యమునకు వారసులుగాను ఉండుటకు దేవుడేర్పరచుకొనలేదా? 6 అయితే మీరు దరిద్రులను అవమాన పరచుదురు. ధనవంతులు మీ మీద కఠినముగా అధికారము చూపుదురు; మిమ్మును న్యాయసభలకు ఈడ్చుచున్నవారు వీరే గదా? 7 మీకు పెట్టబడిన శ్రేష్ఠమైన నామమును దూషించువారు వీరే గదా? 8 మెట్టుకు నీవలె నీ పొరుగు వాని ప్రేమించుమను లేఖనములో ఉన్నట్టి ప్రాముఖ్యమైన ఈ ఆజ్ఞను మీరు నెరవేర్చిన యెడల బాగుగానే ప్రవర్తించు వారగుదురు. 9 మీరు పక్షపాతము గలవారైతే ధర్మశాస్త్రము వలన అపరాధులని తీర్చబడి పాపము చేయువారగుదురు. 10 ఎవడైనను ధర్మశాస్త్రమంతయు గైకొనియు, ఒక ఆజ్ఞ విషయములో తప్పిపోయిన యెడల ఆజ్ఞలన్నిటి విషయములో అపరాధియగును; 11 వ్యభిచరింపవద్దని చెప్పినవాడు నరహత్య చేయవద్దనియు చెప్పెను గనుక నీవు వ్యభిచరింపకపోయినను నరహత్య చేసిన యెడల ధర్మశాస్త్ర విషయములో నపరాధివైతివి. 12 స్వాతంత్ర్యము ఇచ్చు నియమము చొప్పున తీర్పు పొందబోవు వారికి తగినట్టుగా మాటలాడుడి; ఆలాగుననే ప్రవర్తించుడి. 13 కనికరము చూపనివాడు కనికరము లేని తీర్పు పొందును; కనికరము తీర్పు మించి అతిశయపడును.

Those who profess faith in Christ as the Lord of glory, must not respect persons on account of mere outward circumstances and appearances, in a manner not agreeing with their profession of being disciples of the lowly Jesus. St. James does not here encourage rudeness or disorder: civil respect must be paid; but never such as to influence the proceedings of Christians in disposing of the offices of the church of

Christ, or in passing the censures of the church, or in any matter of religion. Questioning ourselves is of great use in every part of the holy life. Let us be more frequent in this, and in every thing take occasion to discourse with our souls. As places of worship cannot be built or maintained without expense, it may be proper that those who contribute thereto should be accommodated accordingly; but were all persons more spiritually-minded, the poor would be treated with more attention that usually is the case in worshipping congregations. A lowly state is most favourable for inward peace and for growth in holiness.

The necessity of good works to prove the sincerity of faith, which otherwise will be of no more advantage than the faith of devils. (14-26) What doth it profit, my brethren, though a man say he hath faith, and have not works? can faith save him? *15* If a brother or sister be naked, and destitute of daily food, *16* And one of you say unto them, Depart in peace, be ye warmed and filled; notwithstanding ye give them not those things which are needful to the body; what doth it profit? *17* Even so faith, if it hath not works, is dead, being alone. *18* Yea, a man may say, Thou hast faith, and I have works: shew me thy faith without thy works, and I will shew thee my faith by my works. *19* Thou believest that there is one God; thou doest well: the devils also believe, and tremble. *20* But wilt thou know, O vain man, that faith without works is dead? *21* Was not Abraham our father justified by works, when he had offered Isaac his son upon the altar? *22* Seest thou how faith wrought with his works, and by works was faith made perfect? *23* And the scripture was fulfilled which saith, Abraham believed God, and it was imputed unto him for righteousness: and he was called the Friend of God. *24* Ye see then how that by works a man is justified, and not by faith only. *25* Likewise also was not Rahab the harlot justified by works, when she had received the messengers, and had sent them out another way? *26* For as the body without the spirit is dead, so faith without works is dead also.

విశ్వాసము – క్రియలు

14 నా సహోదరులారా, క్రియలు లేనప్పుడు ఎవడైనను తనకు విశ్వాసము కలదని చెప్పిన యెడల ఏమి ప్రయోజనము? అట్టి విశ్వాసమతని రక్షింపగలదా? 15 సహోదరుడైనను సహోదరియైనను దిగంబరులై ఆనాటికి భోజనము లేక యున్నప్పుడు, 16 మీలో ఎవడైనను శరీరమునకు కావలసిన వాటిని ఇయ్యక – సమాధానముగా వెళ్లుడి, చలికాచుకొనుడి, తృప్తిపొందుడని చెప్పిన యెడల ఏమి ప్రయోజనము? 17 అలాగే విశ్వాసము క్రియలు లేనిదైతే అది ఒంటిగా ఉండి మృతమైన దగును. 18 అయితే ఒకడు – నీకు విశ్వాసమున్నది, నాకు క్రియలున్నవి; క్రియలు లేకుండ నీ విశ్వాసము నాకు కనుపరచుము, నేను నా క్రియల చేత నా విశ్వాసము నీకు కనపరుతునని చెప్పును. 19 దేవుడొక్కడే అని నీవు నమ్ముచున్నావు. ఆలాగు నమ్ముట మంచిదే; దయ్యములును నమ్మి వణకుచున్నవి. 20 వ్యర్థుడా, క్రియలు లేని విశ్వాసము నిష్ఫలమైనదని తెలిసి కొనగోరుచున్నవా? 21 మన పితరుడైన అబ్రాహాము తన కుమారుడైన ఇస్సాకును బలిపీఠము మీద అర్పించినప్పుడు అతడు క్రియల వలన

నీతిమంతుడని తీర్పు పొందలేదా? 22 విశ్వాసము అతని క్రియలతో కూడి కార్యసిద్ధి
కలుగజేసెననియు, క్రియల మూలముగా అతని విశ్వాసము పరిపూర్ణమైనదనియు
గ్రహించుచున్నావు గదా? 23 కాబట్టి – అబ్రాహాము దేవుని నమ్మెను అది అతనికి నీతిగా
ఎంచబడెను అను లేఖనము నెరవేర్చబడెను. మరియు దేవుని స్నేహితుడని అతనికి పేరు
కలిగెను. 24 మనుష్యుడు విశ్వాసమూలమున మాత్రముకాక క్రియల మూలముననుu
నీతిమంతుడని యెంచబడునని, మీరు దీని వలన గ్రహించితిరి. 25 అటువలెనే రాహాబను
వేశ్య కూడ దూతలను చేర్చుకొని వేరొక మార్గమున వారిని వెలుపలికి పంపి వేసినప్పుడు
క్రియల మూలముగా నీతిమంతురాలని ఎంచబడెను గదా? 26 ప్రాణములేని శరీరమేలాగు
మృతమో అలాగే క్రియలు లేని విశ్వాసమును మృతము.

Those are wrong who put a mere notional belief of the gospel for the whole of evangelical religion, as many now do. No doubt, true faith alone, whereby men have part in Christ's righteousness, atonement, and grace, saves their souls; but it produces holy fruits, and is shown to be real by its effect on their works; while mere assent to any form of doctrine, or mere historical belief of any facts, wholly differs from this saving faith. A bare profession may gain the good opinion of pious people; and it may procure, in some cases, worldly good things; but what profit will it be, for any to gain the whole world, and to lose their souls? Can this faith save him? All things should be accounted profitable or unprofitable to us, as they tend to forward or hinder the salvation of our souls. This place of Scripture plainly shows that an opinion, or assent to the gospel, without works, is not faith. There is no way to show we really believe in Christ, but by being diligent in good works, from gospel motives, and for gospel purposes.

JAMES 3

*Cautions against proud behaviour, and the mischief of an unruly
tongue. (1-12)* My brethren, be not many masters, knowing that we
shall receive the greater condemnation. *2* For in many things we offend
all. If any man offend not in word, the same is a perfect man, and
able also to bridle the whole body. *3* Behold, we put bits in the horses'
mouths, that they may obey us; and we turn about their whole body.
4 Behold also the ships, which though they be so great, and are driven
of fierce winds, yet are they turned about with a very small helm,
whithersoever the governor listeth. *5* Even so the tongue is a little
member, and boasteth great things. Behold, how great a matter a
little fire kindleth! *6* And the tongue is a fire, a world of iniquity: so is
the tongue among our members, that it defileth the whole body, and
setteth on fire the course of nature; and it is set on fire of hell. *7* For
every kind of beasts, and of birds, and of serpents, and of things in
the sea, is tamed, and hath been tamed of mankind: *8* But the tongue
can no man tame; it is an unruly evil, full of deadly poison. *9* Therewith
bless we God, even the Father; and therewith curse we men, which
are made after the similitude of God. *10* Out of the same mouth
proceedeth blessing and cursing. My brethren, these things ought
not so to be. *11* Doth a fountain send forth at the same place sweet
water and bitter? *12* Can the fig tree, my brethren, bear olive berries?
either a vine, figs? so can no fountain both yield salt water and fresh.

3వ అధ్యాయము

నాలుకను స్వాధీన మందుంచుకొనుట

నా సహోదరులారా, బోధకులమైన మనము మరి కఠినమైన తీర్పు పొందుదు మని
తెలిసికొని మీలో అనేకులు బోధకులు కాకుండుడి. 2 అనేక విషయములలో మన మందరము
తప్పిపోవుచున్నాము, ఎవడైనను మాటయందు తప్పని యెడల అట్టివాడు లోపము లేనివాడై,
తన సర్వశరీరమును స్వాధీన మందుంచుకొన శక్తిగల వాడగును. 3 గుఱ్ఱములు మనకు
లోబడుటకై నోటికి కళ్లెము పెట్టి, వాటిశరీరమంతయు త్రిప్పుదుముగదా? 4 ఓడలను
కూడ చూడుడి; అవి ఎంతో గొప్పవై పెనుగాలికి కొట్టుకొని పోబడినను, ఓడ నడుపువాని
ఉద్దేశముచొప్పున మిక్కిలి చిన్నదగు చుక్కాని చేత త్రిప్పబడును. 5 ఆలాగుననే నాలుక కూడ
చిన్న అవయవమైనను బహుగా అదిరి పడును. ఎంత కొంచెము నిప్పు ఎంత విస్తారమైన
అడవిని తగులబెట్టును? 6 నాలుక అగ్నియే, నాలుక మన అవయవములలో ఉంచబడిన
పాపప్రపంచమై సర్వశరీరమునకు మాలిన్యము కలుగజేయుచు, ప్రకృతి చక్రమునకు
చిచ్చుపెట్టును; అది నరకము చేత చిచ్చు పెట్టబడును. 7 మృగ పక్షి సర్ప జలచరములలో
ప్రతి జాతియు నరజాతి చేత సాధుకాజాలును, సాధు ఆయెను గాని 8 ఏ నరుడును
నాలుకను సాధుచేయనేరడు, అది మరణకరమైన విషముతో నిండినది, అది నిరర్గళమైన
దుష్టత్వమే. 9 దీనితో తండ్రియైన ప్రభువును స్తుతింతుము, దీనితోనే దేవుని పోలికెగా
పుట్టిన మనుష్యులను శపింతుము. 10 ఒక్కనోట నుండియే ఆశీర్వచనమును శాపవచనమును
బయలు వెళ్లును; నా సహోదరులారా, ఈలాగుండ కూడదు. 11 నీటిబుగ్గలో ఒక్క
జలనుండియే తియ్యని నీరును చేదునీరును ఊరునా? 12 నా సహోదరులారా, అంజూరపు
చెట్టున ఒలీవ పండ్లయినను, ద్రాక్షతీగెను అంజూరపు పండ్లయినను కాయునా? అటువలెనే
ఉప్పునీళ్లలో నుండి తియ్యని నీళ్లును ఊరవు.

We are taught to dread an unruly tongue, as one of the greatest evils. The affairs of mankind are thrown into confusion by the tongues of men. Every age of the world, and every condition of life, private or public, affords examples of this. Hell has more to do in promoting the fire of the tongue than men generally think; and whenever men's tongues are employed in sinful ways, they are set on fire of hell. No man can tame the tongue without Divine grace and assistance. The apostle does not represent it as impossible, but as extremely difficult. Other sins decay with age, this many times gets worse; we grow more froward and fretful, as natural strength decays, and the days come on in which we have no pleasure. When other sins are tamed and subdued by the infirmities of age, the spirit often grows more tart, nature being drawn down to the dregs, and the words used become more passionate.

*The excellence of heavenly wisdom, in opposition to that which is
worldly. (13-18)* Who is a wise man and endued with knowledge among
you? let him shew out of a good conversation his works with meekness
of wisdom. *14* But if ye have bitter envying and strife in your hearts,
glory not, and lie not against the truth. *15* This wisdom descendeth

not from above, but is earthly, sensual, devilish. *16* For where envying and strife is, there is confusion and every evil work. *17* But the wisdom that is from above is first pure, then peaceable, gentle, and easy to be intreated, full of mercy and good fruits, without partiality, and without hypocrisy. *18* And the fruit of righteousness is sown in peace of them that make peace.

దయ్యముల జ్ఞానము – దైవజ్ఞానము

13 మీలో జ్ఞాన వివేకములు గలవాడెవడు? వాడు జ్ఞానముతో కూడిన సాత్వికము గలవాడై, తన యోగ్య ప్రవర్తన వలన తన క్రియలను కనుపరచ వలెను. 14 అయితే మీ హృదయములలో సహింపనలవికాని మత్సరమును వివాదమును ఉంచుకొనిన వారైతే అతిశయపడవద్దు, సత్యమునకు విరోధముగా అబద్ధమాడవద్దు. 15 ఈ జ్ఞానముపై నుండి దిగివచ్చునది కాక భూసంబంధమైనదియు ప్రకృతి సంబంధమైనదియు దయ్యముల జ్ఞానము వంటిదియునై యున్నది. 16 ఏలయనగా, మత్సరమును వివాదమును ఎక్కడ ఉండునో అక్కడ అల్లరియు ప్రతి నీచ కార్యమును ఉండును. 17 అయితే పైనుండి వచ్చు జ్ఞానము మొట్టమొదట పవిత్రమైనది, తరువాత సమాధానకరమైనది, మృదువైనది, సులభముగా లోబడునది, కనికరముతోను మంచి ఫలములతోను నిండుకొనినది, పక్షపాతమైనను వేషధారణయైనను లేనిదియునై యున్నది. 18 నీతిఫలము సమాధానము చేయువారికి సమాధానమందు విత్తబడును.

These verses show the difference between men's pretending to be wise, and their being really so. He who thinks well, or he who talks well, is not wise in the sense of the Scripture, if he does not live and act well. True wisdom may be know by the meekness of the spirit and temper. Those who live in malice, envy, and contention, live in confusion; and are liable to be provoked and hurried to any evil work. Such wisdom comes not down from above, but springs up from earthly principles, acts on earthly motives, and is intent on serving earthly purposes.

JAMES 4

Here are cautions against corrupt affections, and love of this world, which is enmity to God. (1-10) From whence come wars and fightings among you? come they not hence, even of your lusts that war in your members? 2 Ye lust, and have not: ye kill, and desire to have, and cannot obtain: ye fight and war, yet ye have not, because ye ask not. *3* Ye ask, and receive not, because ye ask amiss, that ye may consume it upon your lusts. *4* Ye adulterers and adulteresses, know ye not that the friendship of the world is enmity with God? whosoever therefore will be a friend of the world is the enemy of God. *5* Do ye think that the scripture saith in vain, The spirit that dwelleth in us lusteth to envy *6* But he giveth more grace. Wherefore he saith, God resisteth the proud, but giveth grace unto the humble. *7* Submit yourselves therefore to God. Resist the devil, and he will flee from you. *8* Draw nigh to God, and he will draw nigh to you. Cleanse your hands, ye sinners; and purify your hearts, ye double minded. *9* Be

afflicted, and mourn, and weep: let your laughter be turned to mourning, and your joy to heaviness. *10* Humble yourselves in the sight of the Lord, and he shall lift you up.

4వ అధ్యాయము

పక్షములు – జగడములు

మీలో యుద్ధములును పోరాటములును దేని నుండి కలుగుచున్నవి? మీ అవయవములలో పోరాడు మీ భోగేచ్ఛల నుండియే గదా? 2 మీరాశించుచున్నారు గాని మీకు దొరకుట లేదు; నరహత్యచేయుదురు మత్సర పడుదురు గాని, సంపాదించు కొనలేరు, పోట్లాడుదురు యుద్ధము చేయుదురు గాని, దేవుని అడుగనందున మీకేమియు దొరుకదు. 3 మీరడిగినను మీ భోగముల నిమిత్తము వినియోగించుటకై దురుద్దేశముతో అడుగుదురు గనుక మీకేమియు దొరకుట లేదు. 4 వ్యభిచారిణులారా, ఈ లోక స్నేహము దేవునితో వైరమని మీరెరుగరా? కాబట్టి ఎవడు ఈ లోకముతో స్నేహము చేయగోరునో వాడు దేవునికి శత్రువగును. 5 ఆయన మనయందు నివసింపజేసిన ఆత్మ మత్సరపడునంతగా అపేక్షించునా అను లేఖనము చెప్పునది వ్యర్థమని అనుకొనుచున్నారా? 6 కాదు గాని, ఆయన ఎక్కువ కృప నిచ్చును; అందుచేత – దేవుడు అహంకారులను ఎదిరించి దీనులకు కృప అనుగ్రహించును అని లేఖనము చెప్పుచున్నది. 7 కాబట్టి దేవునికి లోబడియుండుడి, అపవాదిని ఎదిరించుడి, అప్పుడు వాడు మీ యొద్ద నుండి పారిపోవును. 8 దేవుని యొద్దకు రండి, అప్పుడాయన మీ యొద్దకు వచ్చును. పాపులారా, మీ చేతులను శుభ్రము చేసికొనుడి; ద్విమనస్కులారా, మీహృదయములను పరిశుద్ధపరచుకొనుడి. 9 వ్యాకులపడుడి దుఃఖపడుడి, ఏడువుడి, మీ నవ్వు దుఃఖమునుకును, మీ అనందము మార్చుకొనుడి. 10 ప్రభువు దృష్టికి మిమ్మును మీరు తగ్గించుకొనుడి, అప్పుడాయన మిమ్మును హెచ్చించును.

Since all wars and fightings come from the corruptions of our own hearts, it is right to mortify those lusts that war in the members. Wordly and fleshly lusts are distempers, which will not allow content or satisfaction. Sinful desires and affections stop prayer, and the working of our desires toward God. And let us beware that we do not abuse or misuse the mercies received, by the disposition of the heart when prayers are granted When men ask of God prosperity, they often ask with wrong aims and intentions. If we thus seek the things of this world, it is just in God to deny them. Unbelieving and cold desires beg denials; and we may be sure that when prayers are rather the language of lusts than of graces, they will return empty. Here is a decided warning to avoid all criminal friendships with this world. Worldly-mindedness is enmity to God. Submit your understanding to the truth of God; submit your wills to the will of his precept, the will of his providence. Submit yourselves to God, for he is ready to do you good. If we yield to temptations, the devil will continually follow us; but if we put on the whole armour of God, and stand out against him, he will leave us. Let sinners then submit to God, and seek his grace and favour; resisting the devil.

Exhortations to undertake no affairs of life, without constant
regard to the will and providence of God. (11-17) Speak not evil one of
another, brethren. He that speaketh evil of his brother, and judgeth
his brother, speaketh evil of the law, and judgeth the law: but if thou
judge the law, thou art not a doer of the law, but a judge. 12 There is
one lawgiver, who is able to save and to destroy: who art thou that
judgest another? 13 Go to now, ye that say, To day or to morrow we
will go into such a city, and continue there a year, and buy and sell,
and get gain: 14 Whereas ye know not what shall be on the morrow.
For what is your life? It is even a vapour, that appeareth for a little
time, and then vanisheth away. 15 For that ye ought to say, If the
Lord will, we shall live, and do this, or that. 16 But now ye rejoice in
your boastings: all such rejoicing is evil. 17 Therefore to him that
knoweth to do good, and doeth it not, to him it is sin.

ధనవంతుల అతిశయము

11 సహోదరులారా, ఒకనికి విరోధముగా ఒకడు మాటలాడకుడి. తన సహోదరునికి
విరోధముగా మాటలాడి తన సహోదరునికి తీర్పు తీర్చువాడు ధర్మశాస్త్రమునకు వ్యతిరేకముగా
మాటలాడి ధర్మశాస్త్రమునకు తీర్పు తీర్చుచున్నాడు. నీవు ధర్మశాస్త్రమునకు తీర్పుతీర్చిన
యెడల ధర్మశాస్త్రమును నెరవేర్చువాడవు కాక న్యాయము విధించు వాడవైతివి. 12 ఒక్కడే
ధర్మశాస్త్రమును నియమించి న్యాయము విధించువాడు; ఆయనే రక్షించుటకును నశింప
జేయుటకును శక్తిమంతుడై యున్నాడు; పరునికి తీర్పు తీర్చుటకు నీవెవడవు? 13 నేడైనను
రేపైనను ఒకానొక పట్టణమునకు వెళ్ళి అక్కడ ఒక సంవత్సరముండి వ్యాపారము చేసి
లాభము సంపాదింతము రండని చెప్పుకొను వారలారా, 14 రేపేమి సంభవించునో మీకు
తెలియదు. మీ జీవమేపాటిది? మీరు కొంతసేపు కనబడి అంతలో మాయమైపోవు ఆవిరి
వంటివారే. 15 కనుక ప్రభువు చిత్తమైతే మనము బ్రతికియుండి ఇది అది చేతమని
చెప్పుకొనవలెను. 16 ఇప్పుడైతే మీరు మీ డంబములయందు అతిశయపడుచున్నారు. ఇట్టి
అతిశయమంతయు చెడ్డది. 17 కాబట్టి మేలైనదిచేయ నెరిగియు ఆలాగు చేయని వానికి
పాపము కలుగును.

Our lips must be governed by the law of kindness, as well as truth and justice. Christians are brethren. And to break God's commands, is to speak evil of them, and to judge them, as if they laid too great a restraint upon us. We have the law of God, which is a rule to all; let us not presume to set up our own notions and opinions as a rule to those about us, and let us be careful that we be not condemned of the Lord. "Go to now," is a call to any one to consider his conduct as being wrong. How apt worldly and contriving men are to leave God out of their plans! How vain it is to look for any thing good without God's blessing and guidance! The frailty, shortness, and uncertainty of life, ought to check the vanity and presumptuous confidence of all projects for futurity. We can fix the hour and minute of the sun's rising and setting to-morrow, but we cannot fix the certain time of a vapour being scattered. So short, unreal, and fading is human life, and all the prosperity or enjoyment that attends it; though bliss or woe for ever must be according to our conduct during this fleeting moment.

JAMES 5

The judgments of God denounced against rich unbelievers. (1-
6) Exhortation to patience and meekness under tribulations. (7-11)
Go to now, ye rich men, weep and howl for your miseries that shall
come upon you. 2 Your riches are corrupted, and your garments are
motheaten. 3 Your gold and silver is cankered; and the rust of them
shall be a witness against you, and shall eat your flesh as it were
fire. Ye have heaped treasure together for the last days. 4 Behold,
the hire of the labourers who have reaped down your fields, which is
of you kept back by fraud, crieth: and the cries of them which have
reaped are entered into the ears of the Lord of sabaoth. 5 Ye have
lived in pleasure on the earth, and been wanton; ye have nourished
your hearts, as in a day of slaughter. 6 Ye have condemned and killed
the just; and he doth not resist you. 7 Be patient therefore, brethren,
unto the coming of the Lord. Behold, the husbandman waiteth for the
precious fruit of the earth, and hath long patience for it, until he
receive the early and latter rain. *8* Be ye also patient; stablish your
hearts: for the coming of the Lord draweth nigh. *9* Grudge not one
against another, brethren, lest ye be condemned: behold, the judge
standeth before the door. *10* Take, my brethren, the prophets, who
have spoken in the name of the Lord, for an example of suffering
affliction, and of patience. *11* Behold, we count them happy which
endure. Ye have heard of the patience of Job, and have seen the end
of the Lord; that the Lord is very pitiful, and of tender mercy.

5వ అధ్యాయము

దరిద్రుల యెడల ధన వంతుల క్రూరత్వము

ఇదిగో ధనవంతులారా, మీ మీదికి వచ్చెడి ఉపద్రవములను గూర్చి ప్రలాపించి
ఏడువుడి. 2 మీ ధనము చెడిపోయెను; మీ వస్త్రములు చిమ్మటలు కొట్టినవాయెను. 3 మీ
బంగార మును మీ వెండియు తుప్పుపట్టినవి; వాటి తుప్పు మీ మీద సాక్ష్యముగా ఉండి
అగ్నివలె మీ శరీరములను తినివేయును; అంత్యదినములయందు ధనము కూర్చుకొంటిరి.
4 ఇదిగో మీ చేలు కోసిన పనివారి కియ్యక, మీరు మోసముగా బిగబట్టిన కూలి
మొఱ్ఱపెట్టుచున్నది. మీ కోత వారి కేకలు సైన్యములకు అధిపతియగు ప్రభువు యొక్క
చెవులలో చొచ్చియున్నవి. 5 మీరు భూమి మీద సుఖముగా జీవించి భోగాసక్తులై వధదినము
నందు మీ హృదయ ములను పోషించుకొంటిరి. 6 మీరు నీతిమంతుడైన వానికి శిక్ష
విధించి చంపుదురు, అతడు మిమ్మును ఎదిరింపడు.

సహనమును గూర్చి హెచ్చరిక

7 సహోదరులారా, ప్రభువు రాకడ వరకు ఓపిక కలిగి యుండుడి; చూడుడి;
వ్యవసాయకుడు తొలకరి వర్షమును కడవరి వర్షమును సమకూడు వరకు విలువైన భూఫలము
నిమిత్తము ఓపికతో కాచుకొనుచు దాని కొరకు కనిపెట్టును గదా. 8 ప్రభురాక సమీపించు

చున్నది గనుక మీరును ఓపిక కలిగియుండుడి, మీ హృదయములను స్థిరపరచు కొనుడి.
9 సహోదరులారా, మీరు తీర్పు పొందకుండు నిమిత్తము ఒకనిమీదనొకడు సణగకుడి;
ఇదిగో న్యాయాధిపతి వాకిట నిలిచియున్నాడు. 10 నా సహోదరులారా, ప్రభువు నామమున
బోధించిన ప్రవక్తలను, శ్రమానుభవమునకును ఓపికకును మాదిరిగా పెట్టుకొనుడి. 11
సహించిన వారిని ధన్యులను కొనుచున్నాము గదా? మీరు యోబు యొక్క సహనమును
గూర్చి వింటిరి. ఆయన ఎంతో జాలియు కనికరమును గలవాడని మీరు తెలిసికొనియున్నారు.

Public troubles are most grievous to those who live in pleasure, and are secure and sensual, though all ranks suffer deeply at such times. All idolized treasures will soon perish, except as they will rise up in judgment against their possessors. Take heed of defrauding and oppressing; and avoid the very appearance of it. God does not forbid us to use lawful pleasures; but to live in pleasure, especially sinful pleasure, is a provoking sin. Consider him that waits for a crop of corn; and will not you wait for a crown of glory? If you should be called to wait longer than the husbandman, is not there something more worth waiting for? In every sense the coming of the Lord drew nigh, and all his people's losses, hardships, and sufferings, would be repaid. Men count time long, because they measure it by their own lives; but all time is as nothing to God; it is as a moment. To short-lived creatures a few years seem an age; but Scripture, measuring all things by the existence of God, reckons thousands of years but so many days. God brought about things in Job's case, so as plainly to prove that he is very pitiful and of tender mercy.

Cautions against rash swearing Prayer recommended in afflictive
and prosperous circumstances, Christians to confess their faults to
each other. (12-18) The happiness of being the means of the conversion
of a sinner. (19,20) But above all things, my brethren, swear not,
neither by heaven, neither by the earth, neither by any other oath:
but let your yea be yea; and your nay, nay; lest ye fall into
condemnation. *13* Is any among you afflicted? let him pray. Is any
merry? let him sing psalms. *14* Is any sick among you? let him call for
the elders of the church; and let them pray over him, anointing him
with oil in the name of the Lord: *15* And the prayer of faith shall save
the sick, and the Lord shall raise him up; and if he have committed
sins, they shall be forgiven him. *16* Confess your faults one to another,
and pray one for another, that ye may be healed. The effectual fervent
prayer of a righteous man availeth much. *17* Elias was a man subject
to like passions as we are, and he prayed earnestly that it might not
rain: and it rained not on the earth by the space of three years and
six months. *18* And he prayed again, and the heaven gave rain, and
the earth brought forth her fruit. *19* Brethren, if any of you do err
from the truth, and one convert him; *20* Let him know, that he which
converteth the sinner from the error of his way shall save a soul from
death, and shall hide a multitude of sins.

ప్రార్థనా శక్తి

12 నా సహోదరులారా, ముఖ్యమైన సంగతి ఏదనగా, ఆకాశము తోడని గాని
భూమితోడని గాని మరి దేనితోడని గాని ఒట్టుపెట్టుకొనక, మీరు తీర్పుపాలు కాకుండునట్లు

అవునంటె అవును, కాదంటే కాదు అని ఉండవలెను. 13 మీలో ఎవనికైనను శ్రమ
సంభవించెనా? అతడు ప్రార్థన చేయవలెను; ఎవనికైనను సంతోషము కలిగెనా? అతడు
కీర్తనలు పాడవలెను. 14 మీలో ఎవడైనను రోగియైయున్నాడా? అతడు సంఘపు పెద్దలను
పిలిపింప వలెను; వారు ప్రభువు నామమున అతనికి నూనె రాచి అతని కొరకు ప్రార్థన చేయ
వలెను. 15 విశ్వాస సహితమైన ప్రార్థన ఆ రోగిని స్వస్థపరచును, ప్రభువు అతని లేపును;
అతడు పాపములు చేసినవాడైతే పాపక్షమాపణ నొందును. 16 మీ పాపములను
ఒకనితోనొకడు ఒప్పుకొనుడి; మీరు స్వస్థత పొందునట్లు ఒకని కొరకు ఒకడు ప్రార్థనచేయుడి
నీతిమంతుని విజ్ఞాపన మనఃపూర్వకమైనదై బహుబలముగలదై యుండును. 17 ఏలీయా
మనవంటి స్వభావము గల మనుష్యుడే; వర్షింపకుండునట్లు అతడు ఆసక్తితో ప్రార్థన చేయగా
మూడున్నర సంవత్సరముల వరకు భూమి మీద వర్షింపలేదు. 18 అతడు మరల ప్రార్థన
చేయగా అకాశము వర్షమిచ్చెను, భూమి తన ఫలము ఇచ్చెను. 19 నా సహోదరులారా,
మీలో ఎవడైనను సత్యము నుండి తొలగి పోయినప్పుడు మరియొకడు అతనిని సత్యమునకు
మళ్లించినయెడల, 20 పాపిని వాని తప్పు మార్గమునుండి మళ్లించువాడు మరణమునుండి
యొక ఆత్మను రక్షించి అనేక పాపములను కప్పివేయునని తాను తెలిసికొనవలెను.

In a day of affliction nothing is more seasonable than prayer. The spirit is then most humble, and the heart is broken and tender. It is necessary to exercise faith and hope under afflictions; and prayer is the appointed means for obtaining and increasing these graces. Observe, that the saving of the sick is not ascribed to the anointing with oil, but to prayer. In a time of sickness it is not cold and formal prayer that is effectual, but the prayer of faith. The great thing we should beg of God for ourselves and others in the time of sickness is, the pardon of sin. Let nothing be done to encourage any to delay, under the mistaken fancy that a confession, a prayer, a minister's absolution and exhortation, or the sacrament, will set all right at last, where the duties of a godly life have been disregarded.It is no mark of a wise or holy man, to boast of being free from error, or to refuse to acknowledge an error. And there is some doctrinal mistake at the bottom of every practical mistake. There is no one habitually bad, but upon some bad principle. This is conversion; to turn a sinner from the error of his ways, not merely from one party to another, or from one notion and way of thinking to another. There is no way effectually and finally to hide sin, but forsaking it. Many sins are hindered in the party converted; many also may be so in others whom he may influence. The salvation of one soul is of infinitely greater importance than preserving the lives of multitudes, or promoting the welfare of a whole people. Let us in our several stations keep these things in mind, sparing no pains in God's service, and the event will prove that our labour is not in vain in the Lord.